



RIIGI TEATAJA

Nr. 78.

17. septembril 1935.

Nr. 78.

- Art. 664. Kaitseseisukorra seaduse muutmise seaduse õiendus.
665. Omavalitsustele kuuluva tulumaksuosa jaotamise määrus.
666. Määrus tulekaitse kohta avalikkudes ehitistes kui ka muudes kohtades, kus korraldatakse avalikke ettekandeid ja lõbustusi, loteriisid, näitemüüke ja näitusi.
667. Isikutunnistuste ja passide väljaandmise määruse muutmise määrus.
668. Vahetpidamata kestva valmistusega tööstusettevõtetes pühapäevadel ja pühadel lubatud tööde nimekirja täiendus.
669. Teadaanne tervishoiutunnistuste ärakaotamise kokkuleppe ja tervishoiutunnistustel konsulaarviisade ärakaotamise kokkuleppe jõusseastumisest.
670. Toidu- ja maitseainete konservimiseks ja värvimiseks lubatud ainete määrus.
671. Otsus ühistegeliste ja omavalitsus-asutuste ettevõtete tööliste kinnitussühisuse kinnitusemaksu tariifi muutmise kohta.
672. Otsus laadal kauplemise aja lõpu kindlaksmääramise kohta Rakveres.

664. Kaitseseisukorra seaduse muutmise seaduse õiendus.

RT 73 — 1935 art. 632 all avaldatud Kaitseseisukorra seaduse muutmise seaduse § 9 p. 12 on trükitud: „võtta kinnisvaru, ettevõtteid või ettevõtete üksikuid käitisi sundvalitsemisele“ — peab aga olema: „võtta kinnisvaru, ettevõtteid või ettevõtete üksikuid käitisi sundvalitsemisele ja panna vallasvara aresti alla“.

Siseministri eest ministri abi E. Maddisoo.

665. Omavalitsustele kuuluva tulumaksuosa jaotamise määrus.

Alus: Tulumaksu seaduse §§ 91 ja 93.

I.

Tulumaksu seaduse § 91 põhjal omavalitsustele kuuluv osa tulumaksust ja viivituserahast jaotatakse üksikute omavalitsusühikute vahel Tulu- ja lisa-ärimaksu arvepidamise, aruandmise ja laekunud summade liiklemise kohta antud määruse 17. jaanuarist 1934 nr. 12896 (RT 7 — 1934) V osas ette nähtud korras ja tähtjaks järgmiselt:

1. Virumaa:

Narva linnale	7,75%	linnadele kuuluvast osast või	3,10%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
Rakvere „	3,09%	„ „ „ „	1,23%	
maakonnale	14,02%	maakondadele, „ „	5,61%	
valdadele ja ale- vitele	14,02%	valdadele ja alevit. „ „	2,80%	
			12,74%	

2. Järvamaa:

Paide linnale	1,01%	linnadele kuuluvast osast või	0,40%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
Tapa „	1,14%	„ „ „ „	0,46%	
Türi „	0,90%	„ „ „ „	0,36%	
maakonnale	6,18%	maakond. „ „	2,47%	
valdadele ja ale- vitele	6,18%	valdadele ja alevit. „ „	1,24%	
			4,93%	

3. Harjumaa:

Tallinna linnale	42,45%	linnadele kuuluvast osast või	16,98%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
Nõmme „	4,65%	„ „ „ „	1,86%	
Paldiski „	0,26%	„ „ „ „	0,10%	
maakonnale	11,28%	maakond. „ „	4,51%	
valdadele ja ale- vitele	11,28%	valdadele ja alevit. „ „	2,25%	
			25,70%	

4. Läänemaa:

Haapsalu linnale	1,43%	linnadele kuuluvast osast või	0,57%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
maakonnale	8,88%	maakond. „ „	3,55%	
valdadele ja ale- vitele	8,88%	valdadele ja alevit. „ „	1,78%	
			5,90%	

5. Saaremaa:

Kuressaare linn.	1,38%	linnadele kuuluvast osast või	0,55%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
maakonnale	6,48%	maakond. „ „	2,59%	
valdadele ja ale- vitele	6,48%	valdadele ja alevit. „ „	1,30%	
			4,44%	

6. Pärnumaa:

Pärnu linnale	6,27%	linnadele kuuluvast osast või	2,51%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
maakonnale	9,38%	maakond. „ „	3,75%	
valdadele ja ale- vitele	9,38%	valdadele ja alevit. „ „	1,88%	
			8,14%	

7. Viljandimaa:

Viljandi linnale	3,63%	linnadele kuuluvast osast või	1,45%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
Põltsamaa „	0,80%	„ „ „ „	0,32%	
maakonnale	7,64%	maakond. „ „ „	3,06%	
valdadele ja ale- vitele	7,64%	valdadele ja alevit. „ „ „	1,53%	
			<u>6,36%</u>	

8. Tartumaa:

Tartu linnale	18,14%	linnadele kuuluvast osast või	7,26%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
maakonnale	15,44%	maakond. „ „ „	6,18%	
valdadele ja ale- vitele	15,44%	valdadele ja alevit. „ „ „	3,09%	
			<u>16,53%</u>	

9. Valgamaa:

Valga linnale	3,34%	linnadele kuuluvast osast või	1,34%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
Tõrva „	0,80%	„ „ „ „	0,32%	
maakonnale	3,26%	maakond. „ „ „	1,30%	
valdadele ja ale- vitele	3,26%	valdadele ja alevit. „ „ „	0,65%	
			<u>3,61%</u>	

10. Võrumaa:

Võru linnale	1,64%	linnadele kuuluvast osast või	0,66%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
maakonnale	9,82%	maakond. „ „ „	3,93%	
valdadele ja ale- vitele	9,82%	valdadele ja alevitele „ „ „	1,96%	
			<u>6,55%</u>	

11. Petserimaa:

Petseri linnale	1,32%	linnadele kuuluvast osast või	0,53%	kogu oma- valitsustele kuuluvast osast
maakonnale	7,62%	maakond. „ „ „	3,05%	
valdadele ja ale- vitele	7,62%	valdadele ja alevitele „ „ „	1,52%	
			<u>5,10%</u>	

Valdadele ja alevitele kuuluva osa jaotavad ajutised maavalitsused eel-
tähendatud määruses ette nähtud tähtjaks üksikute valdade ja alevite vahel
vastavalt teisel üldrahvalugemisel kindlakstehtud elanikkude arvule.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega. Samast ajast kaotab
maksvuse Juhatuskiri Tulumaksu seaduse § 91 käsitamiseks 1. novembrist 1933
nr. 11268 (RT 89 — 1933 art. 650).

11. septembril 1935.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktori as. A. Ehin.

666. Määrus tulekaitse kohta avalikkudes ehitistes kui ka muudes kohtades, kus korraldatakse avalikke ettekandeid ja lõbustusi, loteriisid, näitemüüke ja näitusi.

Antud Siseministri poolt kokkuleppel Teede- ja Majandusministriga 6. septembril 1935.

A l u s: Tuletõrje seaduse § 12 (RT 24 — 1935) ja § 13 (RT 72/73 — 1924).

I osa.

Tulekaitse-eeskirjad avalikkudes ehitistes.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse avalikkudeks ehitisteks Ehitusseaduse § 161 (RT 104 — 1931) ja Avalikkude ehitiste püstitamise määruse § 1 (RT 55 — 1932) nimetatud ehitised.

§ 2. Avalikkudes ehitistes igauks on kohustatud ettevaatlikult ümber käima tulega, tuletikkudega, tulesüütajatega, keemiliste, plahvatavate ja muude kergestisüttivate ning -põlevate ainetega.

§ 3. Avalikkudes ehitistes peavad igasugused tuleasemed, nagu ahjud, kaminad, pliidad j.n.e., samuti ka korstnad, lõõrid ja muud suitsujuhtmed olema terved ning tarvitamiskõlvulised.

§ 4. Korstnaid peab pühkima kütmisperioodil vähemalt kord kuus; keskküttekorstnaid — vähemalt 2 korda kuus.

Tahma võib põletada vaikselt ilmaga, võttes tarvitusele ettevaatusabinõud tuleohu vältimiseks.

Tahma põletamisest ehitise valdaja on kohustatud politseile vähemalt 24 tundi ette teatama.

§ 5. Keelatakse jätta järelevalveta lahtist tuld ahjudesse, kaminatesse ja pliitide alla, kui ka sütega köetavaid keetmisabinõusid, triikraudu j.n.e. ruumidesse, kus tuli, põlevad sõed ja sädemed võivad langeda süttivale ümb-rusele ning süüdata selle.

Samuti keelatakse jätta järelevalveta gaasiga, elektriga, piiritusega ja õlidega köetavaid ahje, pliite, lampe, triikraudu ja muid seadmeid nende kütmise või tarvitamise ajal või paigutada neid sel ajal kergestisüttivasse või sarnaseist aineist ümbritsetud kohtadesse.

§ 6. Keelatakse lahtise tule tegemine avalikkude ehitiste juures lähemal kui 35 m rahvakogunemise ajal neis hoonetes, arvatud välja erijuhud, mil tuletegemine tarvilik, nagu kanalisatsiooni, kaabli j.n.e. panemise või paranduse tööd; neil juhtudel peab ehitise valdaja enne lahtise tule tegemist sellest teatama politseile ja võtma tarvitusele ettevaatus-abinõud tuleohu vältimiseks.

§ 7. Keelatakse ilutulestiku tegemine kergestisüttivate või -plahvatavate ainetega avalikkude ehitiste juures ilma politsei loata ja lähemal kui 20 m.

§ 8. Keelatakse kanda tuleasemetest kustutamata ja jahutamata süsi ning tuhka tulekardetavatesse kohtadesse. Kui soovitakse koguda tagavaraks tuhka ja süsi, siis hoitagu neid kustutamiseks ja jahutamiseks tulekindlast materjalist valmistatud ning tulekindla kaanega varustatud nõudes ja niisugustes ruumides, kus ka põrand tulekindlast materjalist (nagu — kivi, savi, muld, liiv) ja süttivatele seintele mitte lähemal kui 1 m.

§ 9. Keelatakse valada tulle bensiini, petrooleumi, piiritust, eetrit ja teisi kergestisüttivaid vedelikke või tarvitada neid aineid tulesüütamiseks tuleasemetes, arvatud välja õlikütte seaded. Samuti keelatakse igasuguste kergestisüttivate ja -põlevate ainete hoidmine lähemal kui 1 m tuleasemetest, aurukateldest, kütetorudest, korstnatest, kui ka pööningutel, soemüüride, korstna ja seinte vahel.

§ 10. Ruume, mis määratud rahva kogunemiseks, ei lubata kasutada kergestisüttivate ainete lao- või hoiupaigaks.

Samuti ei lubata avalikke ehitisi kas täieliselt või osaliselt kasutada mineraalõlide ega plahvatavate ainete erikauplusteks, tööstusteks ja ladudeks.

§ 11. Kui ruumide valgustamiseks tarvitatakse petrooleumi või gaasi lae- ja seinalampe, peavad lambid olema metallist ja varustatud klaasi kohalt metallist soojushajutajaga, mille läbimõõt vähemalt 10 sm.

Soojushajutaja asetatakse laest eemale vähemalt 40 sm. Seinalambi kohalt peab sein olema kaetud plekiga, kui lambil puudub metallist küljekate.

§ 12. Ruumide kütmine, kuhu koguneb rahvast, peab olema lõpetatud vähemalt 2 tundi enne rahva kogunemist, arvatud välja keskküttega köetavad ruumid.

§ 13. Ruumes, kus suitsetamine lubatud, peavad olema mittepõlevast aineist, osaliselt veega täidetud anumad suitsu- ja tikuotste paigutamiseks. Keelatakse loopida põlevaid tiku- ja suitsuotsi või tühjendada põlevat piipu mujale kui seks määratud anumatesse.

Ruumes, kus suitsetamine keelatud, olgu nähtavale kohale pandud vastavad keelusildid.

§ 14. Keelatakse ukseavausi, treppe ja käike kasutada toolide, pinkide või muude esemete panipaigaks, neid sulgeda või vähendada nende laiust eelnimetatud esemetega.

§ 15. Kõik ukSED ja käigud peavad inimeste seesviibimise ajal olema kergesti avatavad, mitte lukustatud ega riivis. Keelatakse akende kinnilöömine laudadega või seestpoolt sulgemine luukidega. Aknaid võib katta seestpoolt kergest materjalist (riie, papp j.n.e.) valmistatud ja kergesti avatavate katetega.

§ 16. Väljaviivate uste ja käikude kohal peavad olema selgestinähtavad sildid pealkirjaga: „Väljapääs“. Eesruumides, käikudes ja trepikodades peavad olema nooltega näidatud väljapääsu suunad. Rahvakogunemise ruumis uste kohal peab põlema punane tuli.

See nõue ei käi kirikute, palvemajade, muuseumide, avalikkude saunade, supelasutiste, koolimajade ega hoolekandeaustiste kohta.

§ 17. Avalikes ehitistes, arvatud välja § 16 teises lõikes tähendatud ehitised, peab nähtavale kohale pandama ruumide plaanid: ehitistes, kus nähtud ette tuletõrjevalve, — valve asukoha läheduses ja eesruumis; ehitistes, kus tuletõrjevalvet ei ole ette nähtud, — kassa juures või eesruumis.

Plaanis olgu tähendatud tulekustutusabinõude ja veekogu asukoht, väljapääsud, tulikahju signaalkellade või signaalide andmise saadete asukoht, kui need olemas, ja inimeste mahutusarv ruumis. Signaalseadete juures peab olema käsitamisõpetus.

Avalikes ehitistes, kus olemas telefonid, tuleb iga telefoni juurde seinale kinnitada silt, millel tähendatud tuletõrje kui ka lähema politseiasutise telefoninumber.

§ 18. Avalikkude ehitiste sissekäigud, eeskojad, trepid, koridorid j.n.e., kui ruumides viibib inimesi, peavad pimedal ajal olema valgustatud.

§ 19. Inimesi võib lasta ruumi mitte rohkem kui plaanis näidatud arvul.

§ 20. Isteplatsid peavad olema kinnitatud üksteise külge, arvatud välja juhud, kui isteplatsid on asetatud laudade ümber.

§ 21. Põrandavaibad, kus need olemas, olgu asetatud põrandale nii, et nad jalge all kokku ei rulluks, ega takistaks vaba liikumist.

Uste ja akende eesriided peavad olema kergesti kõrvaldatavad või kinnitatud nii, et nad hädakorral ei takistaks väljapääsu.

§ 22. Ruumide kaunistamiseks tarvitatakse laeilustised, nagu girdandid, lipukesed, laternad j.m.s., peavad olema asetatud eemale tuleasemetest ning lappidest ja vähemalt 2,5 m kõrgusel põrandapinnast. Sarnaseid laeilustisi võib kinnitada lae või seinte külge ainult traadiga. Muud rahva kogunemise ruumidesse ülesseatavad dekoratsioonid nagu kioskid, loožid, letid j.m.s. peavad olema valmistatud visalsüttivast materjalist (plekist, puust, villastest või linasest riidest, papist j.m.s.).

Lahtise tulega valgustatavate paberist või riidest laternate tarvitamine rahva kogunemise ruumides on keelatud.

§ 23. Avalikkudes ehitistes, kus § 54 tähendatud tulekaitse komisjon peab selle tarvilikuks, peavad olema alati kohal ja tarvitamiskõlblikus korras nimetatud komisjoni poolt määratud tulekaitseabinõud ja -seadmed. Nende abinõude ja seadmete nimestik pannakse nähtavale kohale § 17 tähendatud plaani juurde.

§ 24. Avaliku ehitise kasutaja on kohustatud määrama kindlaks tema käsutada olevale personaalile üksikasjalise tegevuskava tulikahju või muu paanikat tekitava õnnetuse puhuks.

§ 25. Tuleõnnetusest on avaliku ehitise omanik või kasutaja kohustatud viivitamata teatama kohalikule tuletõrjele ja politseile.

2. peatükk.

Tulekaitse-eeskirjad näitelavade kohta.

§ 26. Avalikkudes ehitistes, kus olemas näitelavad, hoitakse näiteseinad ja muud rekvisiidid vastavates laoruumides. Näitelaval võib hoida ainult neid näiteseinu ja rekvisiite, mida kasutatakse kolme lähema etenduse jaoks. Etenduseks ülesseatud näiteseinte või ringhorisondi taga ja külgedel peab olema vähemalt 0,50 m laiune vaba käik.

§ 27. Keelatakse näiteseinte või muude asjadega sulgeda näitelavadel väljaviivaid ukseavausi või vähendada nende laiust, samuti sulgeda või takistada juurdepääsu tulekaitse- ja signaalabinõudele ning seadmetele.

§ 28. Näitelavadel suitsetamine keelatakse, arvatud välja juhud, kui see etenduses otsekohe ette nähtud.

§ 29. Lahtise tule tegemine kui ka tarvitamine näitelaval keelatakse. Erijuhtudel, kui see ettekandes tarvilik, võib lahtist tuld tarvitada avaliku ehitise kasutaja vastutusel ja politsei loal ning tuletõrje järelevalvel.

Tulirelva kasutamisel näitelaval võib tarvitada kas teatripadruneid või visalsüttivast materjalist tropisega padruneid.

§ 30. Kui ettekannetes tarvitatakse kergestisüttivaid aineid, nagu heinu, õlgi, laaste j.n.e., tulevad need pärast tarvitamist viivitamata näitelavalt kõrvaldada ja paigutada tuleohutusse kohta.

§ 31. Dekoratsioonid hoitagu puhtad tolmust ja näitelava puhas igasugustest paberi- ja muist jäänustest.

§ 32. Näitelavadel, kus on olemas kaitse-eesriie, suitsu-äratõmbetorud ja signaalseadmed, peab tuletõrjevalve, kus see on olemas, iga kord enne ettekande algust proovima järele nende liikumis- ja töötamisvõime.

Kaitse-eesriie lastagu alla pärast etenduse lõppu.

3. peatükk.

Tulekaitse-eeskirjad alaliste kinode kohta.

§ 33. Alalisteks kinodeks loetakse Avalikkude ehitiste püstitamise määru § 21 ja 134 (RT 55 — 1932) nimetatud ruumid.

§ 34. Alaliste kinode aparaadiruumis peab olema keemiline käsitulekustutaja või ämberpits (hüdropult) ja villane tekk 2×2 m.

§ 35. Suitsetamine aparaadiruumes keelatakse. Samuti keelatakse lahtise tule tarvitamine aparaadiruumis filmi demonstreerimise ajal. Erijuhtudel, kui parandus- j.m.s. tööde juures tarvitatakse lahtist tuld, tuleb filmid selleks ajaks kõrvaldada aparaadiruumist või asetada § 36 nimetatud kohta.

§ 36. Filmid, peale tarvitusel olevate, hoitakse sellekohases asbestiga ja raudplekiga vooderdatud ja isesulguvate ustega puust kastides või kappides, mille kõrgus ei või olla üle 1 m põrandapinnast. Kast või kapp peab asuma töötavast projekteerimise aparaadist vähemalt 0,60 m eemal ja võimalikult kaugel väljapääsuteest.

Aparaadiruumis on lubatud hoida filmi kogusummas mitte üle 30 kg.

§ 37. Filmid peavad olema ilma välisriketeta, et nende tarvitamine aparaadis toimuks takistamatult.

§ 38. Filmi demonstreerimiseks võib kasutada ainult elektrienergiat.

§ 39. Aparaadi juhile keelatakse lahkuda aparaadiruumist filmi demonstreerimise ajal.

§ 40. Filmiaparaati võib juhtida asjatundja isik, kes omandanud Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse (RT 38 — 1931) alusel ja korras väljaantud meistri või õppinud tööliste kutsetunnistuse.

4. peatükk.

Tulekaitse-eeskirjad kinoetenduste kohta mittealalistes kinodes.

§ 41. Üksikute avalikkude kinoetenduste korraldamiseks avalikes ehitistes lubatakse kinoaparaati seada üles kas selleks ehitatud aparaadiruumi või ka pealtvaatajate ruumi (saali).

§ 42. Aparaadi ülesseadmisel eri- (aparaadi) ruumi kohaldatakse §§ 34—40 eeskirjad.

§ 43. Aparaadi ülesseadmisel lahtiselt pealtvaatajate ruumi (saali) kohaldatakse peale §§ 37, 38 ja 40 nimetatud nõuete, järgmised eeskirjad:

1) aparaadi ümber peavad olema kaitseseinad, mis seestpoolt kaetud tuldõkestava materjaliga; seinad peavad ületama aparaadi kõrgema osa; seinte ümber, väljaspool, peab olema vähemalt 1,5 m laiune vaba ruum; vaate- ja projektsiooniavad seinas ei või olla suuremad kui 150 cm^2 .

2) filmid, peale tarvitusel oleva, hoitakse § 36 ettenähtud kastis või kapis, mis peab asuma kas väljaspool kaitseseinu 1 m kaugusel või mõnes muus kõrvalises ruumis;

3) filmi ümberrullimine rahva viibimise ajal pealtvaatajate ruumis on keelatud;

4) aparaadi juures peavad olema § 34 tähendatud tulekustutamise abinõud;

5) keelatakse aparaadi juures suitsetamine ja lahtise tule tarvitamine filmi demonstreerimise ajal;

6) keelatakse aparaadi juhile lahkuda aparaadi juurest filmi demonstreerimise ajal;

7) aparaat tuleb pärast etenduse lõppu pealtvaatajate ruumist kõrvaldada;

8) elektrijuhtmed ja -seadmed peavad vastama maksvate seaduste ja määruste eeskirjadele elektri-tugevvoolu seadmete ehituse ja talituse kohta ja rahvale ligipääsetavais kohtades peavad olema kaitstud kindlate kaitsetega õnnetuste vältimiseks.

5. peatükk.

Tulekaitse-eeskirjad mittepõlevate või kitsasfilmide demonstreerimise kohta.

§ 44. Mittepõlevate või kitsasfilmide demonstreerimisel, kui demonstreerimiseks kasutatakse aparaate, kus valguseallikaks on harilik elektri-hõõglamp ja valgustamine toimub kaudse valgusega läbi prisma ja kui aparaat on varustatud lintide vastuvõtu rullidega, võib kinoaparaati lahtiselt üles seada pealtvaatajate ruumi, kusjuures kohaldatakse käesoleva määruse §§ 37, 38 ja § 43 punktide 5, 6 ja 8 eeskirjad.

6. peatükk.

Tulekaitse-eeskirjad koolihoonete, tervishoiuliste ja hoolekandelistel asutistel hoonete kohta.

§ 45. Paragrahvides 2—32 ja 41—44 ettenähtud nõuded on maksvad ka kooli-, tervishoiuliste ja hoolekandelistel asutistel hoonete kohta, kui neis korraldatakse avalikke ettekandeid, lõbustusi, loteriisid, näitemüüke ja näitusi.

II osa.

Tulekaitse-eeskirjad avalikkude ettekannete ja lõbustuste, loteriide, näitemüükide ja näituste kohta, mis korraldatakse mitte-avalikkudes ehitistes või lahtise taeva all.

1. peatükk.

§ 46. Avalikke ettekandeid ja lõbustusi, loteriisid, näitemüüke ja näitusi võib korraldada ka mitteavalikes ehitistes tingimusel, kui ruumid, kus neid korraldatakse, on tunnustatud selleks kõlblikuks.

§ 47. Ruumide kõlblikuks tunnustamist § 46 tähendatud otstarbeks võib paluda ruumide omanik või kasutaja. Selleks ta pöördub sooviavaldusega vastava linna-, alevi- või vallavalitsuse poole, kes hiljemalt 7 päeva jooksul pärast avalduse saamist kutsub kokku tulekaitsekomisjoni.

§ 48. Tulekaitsekomisjon vaatab ruumid üle ja koostab vastava akti. Kui komisjon leiab ruumid olevat kõlblikud ettekannete ja lõbustuste, loteriide, näitemüükide või näituste korraldamiseks, määrab ta kindlaks ruumesse mahtuva maksimaalse inimeste arvu, tulekaitseabinõud ja § 53 ettenähtud tuletõrjevalve tarviduse, märkides need akti. Ruumi inimestemahu arvutamisel arvatakse 2 inimest ühe ruutmeetri põrandapinna kohta.

Akti esitab komisjon vastavale linna-, alevi- või vallavalitsusele kinnitamiseks.

§ 49. Linna-, alevi- või vallavalitsus, kinnitanud tulekaitsekomisjoni poolt esitatud akti, annab loa ruumide kasutamiseks § 46 tähendatud otstarbeks.

§ 50. Avalikkude ettekannete ja lõbustuste, loteriide, näitemüükide või näituste korraldamise ajal § 46 tähendatud ruumes kohaldatakse ruumide suhtes §§ 2, 3, 5—7, § 10 esimese lõike ja §§ 11—15, 16, 18, 20—25 ettenähtud eeskirjad avalikkude ehitiste kohta.

Kui ettekannete, lõbustuste, loteriide, näitemüükide või näituste ajaks ruumes püstitatakse näitelavad, siis kohaldatakse lisaks eelmistele veel §§ 28—31 eeskirjad.

Kinoetenduste korraldamisel kohaldatakse veel §§ 41—44 eeskirjad.

§ 51. Ettekannetele, lõbustustele, loteriidele, näitemüükidele või näitustele § 46 tähendatud juhul võib lasta inimesi ruumesse mitte üle tulekaitsekomisjoni poolt kindlaksmääratud arvu.

§ 52. Avalikkude ettekannete ja lõbustuste, loteriide, näitemüükide või näituste korraldamisel lahtise taeva all, kui seal rahva või tegelaste paigutamiseks püstitatakse ehitisi (lavasid, tribüüne j.n.e.), kuhu mahub üle 100 inimese korraga, kohaldatakse nimetatud ehitiste suhtes §§ 46—51 eeskirjad.

III osa.

Eeskirjad tuletõrjevalve pidamise kohta avalikkudel ettekangetel ja lõbustustel, loteriidel, näitemüükidel ja näitustel.

1. peatükk.

§ 53. Avalikkudel ettekangetel ja lõbustustel, loteriidel, näitemüükidel ja näitustel, kus see tarvilikuks peetakse, peab olema tuletõrjevalve.

§ 54. Tuletõrjevalve korraldamiseks asutatakse iga linna-, alevi- ja vallavalitsuse juures tulekaitsekomisjon, tarviduse korral ka mitu komisjoni. Komisjon on kolmeliikmeline ja koosneb omavalitsuse ning tuletõrje esindajast vastava linna-, alevi- või vallavalitsuse määramisel ja politsei esindajast vastava prefekti määramisel. Tarviduse korral võib kutsuda komisjoni tegevusest sõnaõigusega osa võtma asjatundjaid.

Komisjoni esimeheks on omavalitsuse esindaja. Komisjon kutsutakse kokku linna-, alevi- või vallavalitsuse korraldusel.

§ 55. Tulekaitsekomisjon, järele vaadanud kohalikus omavalitsuse piirkonnas asuvad avalikud ehitised, koostab nimestiku nende ehitiste kohta, kus komisjoni arvates peab olema tuletõrjevalve. Nimestikus tähendatakse avaliku ehitise nimetus, asukoht ja tuletõrjevalve suurus. Nimestik esitatakse vastavale linna-, alevi- või vallavalitsusele.

Tuletõrjevalve tarviduse ja suuruse mitteavalikkudes ehitistes § 46 tähendatud juhtudel otsustab tulekaitsekomisjon ühel ajal § 48 tähendatud ruumide ülevaatusega.

Näituste korraldamisel, vaatamata kus neid korraldatakse, määratakse tulekaitsekomisjoni poolt iga näituse puhuks kindlaks tuletõrjevalve tarvidus ja suurus kui ka tarvilikud tulekaitseabinõud ja -seadmed.

§ 56. Linna-, alevi- ja vallavalitsused koostavad tulekaitsekomisjoni otsuste põhjal oma tegevuspiirkonna kohta üldnimestiku nende avalikkude ehitiste ja lõbustuskohdade kohta, kus peab olema tuletõrjevalve. See nimestik avaldatakse vastava omavalitsuse poolt üldiseks teadmiseks.

§ 57. Linna-, alevi- või vallavalitsus võib üksikjuhtudel vabastada avalikkude ettekannete ja lõbustuste, loteriide, näitemüükide ja näituste korraldajaid tuletõrjevalve pidamise kohustusest.

§ 58. Tuletõrjevalve pidamise kohustus lasub kohalikkudel vabatahtliku tuletõrje ühingutel või, kui omavalitsuse piirkonnas vabatahtlik

tuletõrje puudub, siis omavalitsuse tuletõrjel või omavalitsuse poolt määratud vahtidel.

Kui omavalitsuse piirkonnas on mitu tuletõrjeorganisatsiooni, jaotab valve järjekorra või kohad nende vahel vastav linna-, alevi- või vallavalitsus § 54 tähendatud tulekaitsekomisjoni ettepanekul.

§ 59. Kui avalikud ettekanded, lõbustused, loteriid, näitemüügid ja näitused korraldatakse ruumes, kus on nähtud ette tuletõrjevalve, peab ettekande, lõbustuse j.n.e. korraldaja nende korraldamisest vähemalt 48 tundi ette teatama kohalikule tuletõrjeorganisatsioonile, kes on kohustatud välja saatma tuletõrjevalve. Neis kohtades, kus vabatahtlik tuletõrje puudub, tuleb pöörata tuletõrjevalve määramiseks kohaliku omavalitsuse poole.

§ 60. Tuletõrjevalve kasutamise eest valvet kasutanud ettekannete ja lõbustuste, loterii, näitemüügi või näituse korraldaja maksab tasu valvet teostanud tuletõrjeorganisatsioonile Vabariigi Valitsuse poolt kindlaksmääratud tasunormide järgi.

Kui tuletõrjevalve kasutaja ei ole vabatahtlikult tasunud eeltähendatud tasu tuletõrjeorganisatsiooni poolt määratud tähtjaks, siis saadetakse see võlanõudmine vastavale prefektile, kes teeb korralduse võla sissenõudmiseks administratiiv-korras.

§ 61. Tuletõrjevalve peab ilmuma kohale $\frac{1}{2}$ tundi enne avaliku ettekande, lõbustuse, loterii, näitemüügi või näituse algust ja viibima seal kuni lõpuni.

§ 62. Tuletõrjevalve kohuseks on:

1) vaadata järele, kas §§ 23, 32, 48 ja 55 kolmandas lõikes ettenähtud tulekaitseabinõud on kohal ja tarvitamiskõlblikus korras;

2) juhtudel, kui tulekaitseabinõud ja -seadmed on rikkis või puuduvad, nõuda ettekande, lõbustuse j.n.e. korraldajalt nende kordaseadmist või muutsemist;

3) kontrollida, kas ettekande, lõbustuse j.n.e. korraldaja poolt on täidetud käesoleva määruse eeskirjad tuleõnnetuse vältimiseks ja ruumis viibivate inimeste julgeoleku kindlustamiseks;

4) tulekahju tekkimise korral viivitamata võtta tarvitusele kõik abinõud tule levimise vältimiseks ja teatada tulikahjust kohalikule tuletõrjele;

5) käesoleva määruse eeskirjade rikkumisest või korratustest viivitamata teatada politseile.

IV osa.

Järelevalve ja vastutus.

1. peatükk.

§ 63. Käesoleva määruse eeskirjade täitmise järelevalvet teostavad politsei- ja passiivse õhukaitse ametnikud ja § 54 tähendatud tulekaitsekomisjoni liikmed.

Oma ülesannete teostamisel on eelmises lõikes tähendatud isikutel õigus käesoleva määruse eeskirjade täitmise kontrollimiseks igal ajal pääseda avalikkudesse ehitistesse või ruumesse, kus korraldatakse avalikke ettekandeid, lõbustusi, loteriisid, näitemüüke ja näitusi: politseiametnikud — vastava politseiasutise ettekirjutise — ja passiivse õhukaitse ametnikud ning tulekaitsekomisjoni liikmed — oma ametitunnistuse ettenäitamisel. Tulekaitsekomisjoni liikmetele annab sellekohased tunnistused välja vastav omavalitsus.

§ 64. Avalikud ehitised ühes neis ettenähtud või olemasolevate kütte- ja valgustusseadmetega, signaalseadmetega, kaitse-eesriidega, suitsu-äratõm-

betorudega, vihma- ja veeniristusseadmetega, piksevarrastega, kinoaparaatidega ja tulekaitseabinõudega ning -seadmetega kuuluvad peale esialgse ülevaatuse perioodilistele ülevaatustele § 54 tähendatud tulekaitsekomisjoni poolt enne hooaja algust:

1) teatrid, alalised kinod, tsirkused, näitushooned, rahva- ja seltsimajad — üle aasta ja

2) kõik muud ehitised — iga 3 aasta järele.

§ 65. Kui ülevaatusel või üksikute lõbustuste j.n.e. korraldamisel ilmneb sääraseid käesoleva määruse eeskirjade rikkumisi, mis osutuvad hädaohhtlikuks ruumes viibivatele inimestele, või kui § 54 tähendatud tulekaitsekomisjoni poolt leitud puudused pole määratud tähtajaks kõrvaldatud, võib vastav omavalitsus või politsei neis ruumes avalikkude ettekannete, lõbustuste, loteriide, näitemüükide ja näituste korraldamise keelata kuni puuduste kõrvaldamiseni.

§ 66. Käesoleva määruse eeskirjade täitmise eest avalikkudes ehitistes, samuti § 46 tähendatud ruumides ning § 52 nimetatud ehitistes nende kasutamisel vastutab ehitise või ruumide kasutaja.

V osa.

Lõppeeskirjad.

§ 67. Käesoleva määruse rikkujad võetakse vastutusele Kr. s. § 122 järgi.

§ 68. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Siseministri sundmäärus tuletõrje valvekorra pidamise kohta avalikkudel ettekannetel ja lõbustustel ning näitustel (RT 181/182 — 1925).

§ 69. Käesolev määrus hakkab maksma kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Tallinnas, 6. septembril 1935.

Siseminister K. Eenpalu.

Politseivalitsuse direktor Rich. Veermäe.

667. Isikutunnistuste ja passide väljaandmise määruse muutmise määrus.

²⁰Alus: Isikutõestamise ja liikumise seaduse § 26 (RT 48 — 1930).

Isikutunnistuste ja passide väljaandmise määruse (RT 87 — 1931) § 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 1. Isikutunnistusi annavad kodaniku alalise elukoha järgi: maal — valla- ja alevivalitsused, linnades — linnavalitsused.

Tallinnas, 10. septembril 1935.

Siseminister K. Eenpalu.

Politseivalitsuse direktor Rich. Veermäe.

668. Vahetpidamata kestva valmistusega tööstusettevõtetes pühapäevadel ja pühadel lubatud tööde nimekirja täiendus.

Antud Teedeministri poolt 10. septembril 1935, kokkuleppel Majandusministriga, Tööstusettevõtete nädala puhkepäevade seaduse § 6 (RT 4 — 1926) põhjal.

Vahetpidamata kestva valmistusega tööstusettevõtetes pühapäevadel ja pühadel lubatud tööde nimekirja (RT 91 — 1931, 68 — 1932, 8 — 1933, 28 — 1933, 58 — 1933 ja 36 — 1934) täiendatakse punktiga 16 järgmises redaktsioonis:

16. Kunstsarvetööstuses:

Formaliinimine, kuivatamine, õgvendamine ja nendega ühenduses olevad auru- ja jõutootmise tööd.

Teedeminister O. Sternbeck.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse osakonna direktor Joh. Sonin.

669. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 27. augustil 1935 teatati Prantsuse valitsusele, et Eesti on kinnitanud Pariisis 22. detsembril 1934 sõlmitud Tervishoiutunnistuste ärakaotamise kokkuleppe ja Tervishoiutunnistustel konsulaarviisade ärakaotamise kokkuleppe (RT 34 ja 61 — 1935). Vastavalt allakirjutamisel Eesti poolt tehtud reservatsioonile kokkulepped jõustuvad Eesti suhtes nende ratifikatsiooni teatamise momendist Prantsuse valitsusele, s.o. 27. augustil 1935.

Tallinnas, 7. septembril 1935.

Välisministri k.t. Joh. Müller.

670. Toidu- ja maitseainete konservimiseks ja värvimiseks lubatud ainete määrus.

Alus: Elatisvahendite seaduse § 16 (RT 81 — 1934).

I. Konservimisained.

§ 1. Konservimisained käesoleva määruise mõttes on keemilised ained, mida tarvitatakse toidu- ja maitseainetele juurdelisamiseks, et neis mikroorganismide arenemist takistada või neis mikroorganisme hävitada, toidu- ja maitseainete rikkimist ära hoida ja nende tarvitamiskõlblikkust alal hoida.

§ 2. Konservimisainete hulka käesoleva määruise mõttes ei kuulu:

- 1) keedusool (naatriumkloriid), äädikas, piiritus (ka lahjendatud kujul), suhkrulligid, suitsutamisel tekkiv suits;
- 2) lubi ja vesiklaas munade konservimisel;
- 3) äädik-, piim-, viin- ja sidrunhape ja nende naatriumisoolad; süsihape, toidurasvad, toiduõlid ja vürtsid;
- 4) salpeeter, kui seda kala ja liha konservimisel ei ole lisatud üle 5% konservides sisalduva keedusoola raskusest.

§ 3. Konservimisained peavad olema puhtad ja vabad terviskahjulikest, ebaloomulikult lõhnavaist või maitsevaist aineist. Konservimisained, mis leiduvad maksvas farmakopöas, peavad vastama farmakopöa nõuetele.

§ 4. Konservimisainetena on tarvitamiseks lubatud: 1) bensoehape ja naatriumbensoaat, 2) p-kloorbensoehape ja selle naatriumiühend, 3) p-ok-sübensoehappe etüül- ja propüülestrid ja nende naatriumiühendid, ka segus üksteisega (lühendatult „estrid“), 4) heksametüleentetramiin (lühendatult „heksamiin“), 5) sipelghape (25%), 6) väävlishape.

§ 5. Elmises (4) paragrahvis nimetatud konservimisained on lubatud ainult järgmiste toidu- ja maitseainete konservimiseks ja mitte suuremal määral kui see iga aine juures nimetatud:

Toidu- ja maitseaine	Konservimisaine	Konservimisaine maksimaalne lu- batud kaaluhulk 100 grammis toi- du- ja maitseaines
Kalakonservid:		
a) külmmarinaadid	ester ja heksamiin või estri ja heksamiini segu	50 mg 25 mg 75 mg
b) keedumarinaadid (želeed)	ester	50 mg
Lõhe	ester või bensoehappe või naatrium- bensoaat	25 mg 50 mg
Kilukonservid	salitsüülhapet	50 mg
Kalamari	heksamiin	100 mg
Vähjakonservid	heksamiin või bensoehape	50 mg 500 mg
Taimevõi ja margariin	bensoehape või naatriumbensoaat	200 mg 240 mg
Aedviljakonservid	bensoehape või naatriumbensoaat või ester	200 mg 240 mg 80 mg
Puuvilja- ja marjasaadused: mahlad ja teised vedelad või poolvedelad saadused ümbertöötamiseks	naatriumbensoaat või sipelghape või väävlishape või kaaliumpürosulfiit või ester väävlishape või kaaliumpürosulfiit	180 mg 1000 mg 125 mg SO ₂ 435 mg 90 mg 15 mg SO ₂ 45 mg
Mahlad otsekoheks tarvitamiseks		

§ 6. Konservimisaine lisamine toidu- ja maitseainele peab olema tuntavaks tehtud selgelt loetava ja silmapaistva pealkirjaga toidu- ja maitseaine müügipakisel. Üldiselt on küllaldane pealkiri: „keemiliselt konserveeritud“.

§ 7. Eelmiste §§ 3, 4, 5 ja 6 nõuetele mittevastavalt konserveeritud ja liikvele lastud toidu- ja maitseained loetakse võltsituks.

§ 8. Keelatud on konservimisainete liikvelelaskmine:

- 1) segudes üksteisega, välja arvatud segud, mille tarvitamine § 5 lubatud;
- 2) segudes teiste ainetega, välja arvatud segud keedusoolaga, suhkruga, viinhappega, sidrunhappega ja estrite segud naatriumkarbonaadiga.

§ 9. Eelmises (8) paragrahvis lubatud konservimisainete segu võib liikvele lasta ainult kinnises pakises ja tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse loal, kusjuures § 8 p. 1 nimetatud segude pakistel peab olema konservimisaine nimi; § 8 p. 2 nimetatud segude pakistel peab peale konservimisaine nime üles antud olema veel, kui palju konservimisainet segu sisaldab, millise toidu- ja maitseaine konserveerimiseks see määratud ja kui palju seda vastava toidu- ja maitseainele maksimaalselt võib lisada.

§ 10. Väljamõeldud ehk fantaasianimetuse all võib konservimisaineid, nende lahuseid või segusid liikvele lasta ainult tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse loal, kusjuures müügipakised peavad vastama eelmise (9) paragrahvi nõuetele.

II. Värvained.

§ 11. Värvained käesoleva määruse mõttes on ained ja preparaadid, mida tarvitatakse toidu- ja maitseainete massile või välispinnale värvuse andmiseks.

§ 12. Toidu- ja maitseainete värvimiseks on lubatud ainult järgmised tervisele kahjutud värvained ja nendest valmistatud või segatud värvid:

- 1) toiduks tarvitataivate puuviljade ja taimede loomulikud pigmendid,
- 2) alkanna,
- 3) indigo (ka sünteetiline),
- 4) klorofüll,
- 5) kosenill,
- 6) lagritsajuur,
- 7) orlean (annato),
- 8) orsei,
- 9) safran,
- 10) sandlipuu,
- 11) suhkur põletatud.

§ 13. Eelmises (12) paragrahvis lubatud värvained või nende segu võib liikvele lasta ainult kinnises pakises ja tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse loal, kusjuures värvaine pakisel peab olema märgitud värvaine nimi ja valmistaja või pakijä firma nimi ja asukoht. Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse loal võib värvaineid liikvele lasta ka väljamõeldud ehk fantaasianimetuse all, mille juures pakisel peab märgitud olema ka värvaine tõelik nimetus.

III. Määruse maksamahakkamine.

§ 14. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Enne käesoleva määruse maksamahakkamist konserveeritud ja värvitud toidu- ja maitseaineid, kui need ei vasta käesoleva määruse nõuetele, kuid

on valmistatud enne selle määrase jõusseastumist maksvusel olnud tervishoiu nõuete kohaselt, võib liikvele lasta ainult 1. jaanuarini 1936.

7. septembril 1935.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse direktor dr. Mõttus.
Sekretär J. Visnapuu.

Kinnitusnõukogu III osakonnalt 4. septembril 1935 vastu võetud ja Teedeministrilt 10. septembril 1935 kinnitatud

671. Otsus ühistegeliste ja omavalitsus-asutuste ettevõtete tööliste kinnitusühisuse kinnitusmaksu tariifi muutmise kohta.

Kinnitusnõukogu III osakond, koosolekul 4. septembril 1935 Tööstusliku töö seadustiku (VSK XI kõide, II jagu 1913 a. v.a., IV peatükk) § 460 ja Kinnitusnõukogu seaduse (RT 77/78 — 1920, 210) § 13 II osa p.p. 12 ja 13 põhjal otsustas ühistegeliste ja omavalitsus-asutuste ettevõtete tööliste kinnitusühisuse kinnitusmaksu tariifi muudatuse juurdelisatud kujul vastu võtta ja Riigi Teatajas avaldada.

Ühistegeliste ja omavalitsus-asutuste ettevõtete tööliste kinnitusühisuse kinnitusmaksu tariifi muudatus.

Tööalade nimetus	Kinnitusmaksu määrad kroonides töötasu igalt 1000 kroonilt		
	1. V.— 31. X	1. XI.— 30. IV	1. I.— 31. XII
Murrud ja kaevandused.			
Igasugu mineraalide väljavõtmine ja purustamine:			
a) lõhkeainete tarvitamisega	50	80	—
b) ilma selleta	40	65	—
Kruusa- ja liivaaugud	30	60	—
Turbatööstus	—	—	22
Ehitustööstus.			
Lammutus- ja ümberehitustööd	40	80	—
Kivi- ja raudbetoonhoonete ja -ehitiste püstitamine ja remont	30	50	—
Puu- ja segahoonete ja -ehitiste püstitamine ning remont	25	40	—
Betoon-, müüri-, krohvi-, katuse- ja kaevutööd	30	50	—
Puu-, maalri-, klaasi-, lukusepa-, gaasi-, vee- ja keskkütte- ning kivitahumisetööd	—	—	27
Potisepatööd	—	—	13
Kanalite ja kraavide kaevamine ning parandustööd, teede ehitamine ning parandamine, jõgede süvendamine ja õgvendamine ning kalaste kindlustamine:			
a) lõhkeainete tarvitamisega	40	80	—
b) ilma selleta	25	50	—

Tööalade nimetus	Kinnitusmaksu määrad kroonides töötasu igalt 1000 kroonilt		
	1. V.— 31. X	1. XI.— 30. IV	1. I.— 31. XII
Linna tänavate ehitamine, parandamine ja kor- rashoid ning asfalttööd	25	50	—
Mitmesugused välisehitustööd	25	50	—
Elektrijaamad.			
a) pingega kuni 250 v.	—	—	15
b) „ üle 250 v.	—	—	24
Laadimistööd.			
Laevade laadimine ja lossimine	—	—	52
Vagunite laadimine	—	—	30
Kaupade käsitamine ladudes ja mujal	—	—	25
Veotööd.			
Veod metsadest, murdudest ja kruusaukudest ning ehitusmaterjalide veod	—	—	36
Muud veod	—	—	25

Ülaltoodud ühistegeliste ja omavalitsus-asutuste ettevõtete tööliste kinnitusühisuse kinnitusmaksu tariifi muudatus hakkab maksma 1. oktoobrist 1935. Selle maksmahakkamisega kaotab maksvuse Kinnitusnõukogu 3. osakonnalt 16. septembril 1926 vastu võetud ja Töö-hoolekandeministrilt 28. jaanuaril 1927 kinnitatud Ühistegeliste ja omavalitsus-asutuste ettevõtete tööliste kinnitusühingu kinnitusmaksu tariifis (RT 12 — 1927) ettenähtud maksumäärad järgmistele tööaladele: a) ehitustööd, b) kaldakindlustamise tööd, c) elektrijaamad, d) kanalite ja kraavide kaevamine ja parandamine, e) kivi ja maanteede sillutamine ja parandamine, f) kivimurrud igasugused, g) kruusa- ja liivaugud, h) laadimistööd, i) laod, j) linna tänavate sillutamine, puhastamine ja parandamine, k) põhjapuhastamise- ja süvendamisestööd, l) turbarabad, m) vedu.

Kõiki eelloetletud maksumäärasid kohaldatakse ilma hinnaalanduseta.

Kinnitusnõukogu III osakonna juhataja

vanem tööinspektor Joh. Põllupüü.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse osakonna sekretär K. Klein.

Rakvere linnavolikogult 23. mail 1935 vastu võetud

672. Otsus laadal kauplemise aja lõpu kindlaksmääramise kohta.

Rakvere linnavolikogu otsustas:

Rakveres peetavatel laatadel lõpetada kauplemine laadaplatsil laada teisel päeval kell 14 ning nõuda laadakaupmeestelt nende putkade ja kaubalaudade platsilt ärakoristamist hiljemalt kella 16.

Linnapea eest O. Kalmisto.

Sekretär Joh. Kadaja.